

## Arrest

nr. 94 260 van 21 december 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake : X

Gekozen woonplaats : X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 29 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter/rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. LENAERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Ghanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 30 maart 1992 te Obuasi. U bent moslim en u verklaart tot de Hausa etnie te behoren. Uw vader is weliswaar van Malinese afkomst, en hoort van origine tot een andere Malinese etnie, maar hij verhuisde al op zeer jonge leeftijd naar Ghana. Uw moeder is Ghanese en behoort tot de Hausa etnie. Uzelf bent opgegroeid in de Ghanese stad Obuasi waar u tevens school hebt gelopen. Uw vader was een welstellend en gerespecteerd man. Hij heeft twee benzinestations in zijn bezit, en uw moeder is uitbaatster van een supermarkt in uw geboortestad. Na uw middelbare studies trok u naar Kumasi om verder te gaan studeren aan de 'Sunyani Polytechnic' school, om nadien management studies te doen aan een universiteit in*

Kumasi. Deze laatste studies kon u echter niet beëindigen door problemen die u kende met uw familie. Aan de universiteit had u tijdens het eerste jaar immers kennis gemaakt met K.G. {...}, die aan dezelfde instelling studeerde, en met wie u goede vrienden werd. Jullie trokken veel met elkaar op, en aan het begin van het tweede jaar besloten jullie om samen een kamer te delen in een logement in de buurt van de universiteit. Tijdens een avondje stappen had K.G. {...} echter alcohol in uw drank gedaan waardoor u erg dronken werd aangezien u nog nooit ervoor enige alcohol had gedronken. Bij terugkomst op jullie kamer maakte K.G. {...} misbruik van deze situatie en had seksuele betrekkingen met u. De volgende dag merkte u dat er iets mis was en u werd erg boos op K.G. {...}. K.G. {...} liet u weten dat hij homoseksueel was, en hij zei dat u er ook van genoten had. In de dagen en weken hierna ging u vaak uit met K.G. {...}, en jullie begonnen een seksuele relatie. Hoewel u wist dat u iets deed wat niet mocht, volgens de waarden binnen uw familie, en binnen de Ghanese gemeenschap in het algemeen, ging u er toch mee verder. U trok steeds meer op met K.G. {...}, en uw gedrag veranderde in die mate dat uw voormalige beste vriend uit Obuasi, die eveneens in Kumasi studeerde, begon te begrijpen dat er iets was veranderd met u. Hij verdacht u ervan homoseksueel te zijn, en hij vertelde dit aan uw vader in Obuasi. Bij uw thuiskomst was uw vader zo woedend dat hij u de kans niet gaf om uitleg te verschaffen, en dat hij u onmiddellijk begon te slaan. Niemand van uw familie kwam tussen beide. U trok hierop gewond naar uw grootmoeder die met u naar het ziekenhuis ging om u te laten verzorgen. Nadien nam ze contact op met uw familie om te horen wat er nu precies gebeurd was waarop ze vernam dat men u ervan verdacht homoseksueel te zijn. Ook uw grootmoeder reageerde erg afwijzend en wees u de deur. U vernam ondertussen dat de moslimgemeenschap in Obuasi op de hoogte was gesteld van uw gedrag, en dat men naar u op zoek was. U besloot om op de vlucht te gaan en u reed met uw wagen naar het dorp Amanchim waar u onderdak vond bij een oudere man in het dorp in ruil dat u hem hielp op het veld. U verbleef ongeveer drie maanden bij deze man tot het moment dat enkele leden van de moslimgemeenschap ontdekten waar u was. U besloot hierop terug naar Kumasi te gaan om gedurende een maand onder te duiken bij uw vriend K.G. {...}. In deze maand regelde u uw vlucht uit Ghana met de financiële hulp van uw vriend. Half maart 2012 trok u per vliegtuig naar Griekenland waar u ongeveer vier maanden in moeilijke omstandigheden zou verblijven. Uiteindelijk kon u met de hulp van een Belg, die u wou helpen nadat u hem over uw problemen had verteld, naar België komen waar u in juli 2012 aankwam. Op 19 juli 2012 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

## **B. Motivering**

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest door de gemeenschap omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw al dan niet homoseksuele geaardheid. Vooreerst dient te worden gesteld dat u – wanneer u meermaals tijdens het gehoor gevraagd wordt of u zichzelf als homoseksueel beschouwt – in eerste instantie antwoordt dat ‘u seks heeft gehad met een man en dat u dus homoseksueel bent’ (zie gehoorverslag CGVS, p.8 – p.9). U verklaart tijdens het gehoor immers dat u tijdens uw tweede jaar aan de universiteit in Kumasi besloot een kamer te delen met een vriend K.G. {...} (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). Na een feest, waarbij deze vriend alcohol in uw drank zou hebben gedaan, zou K.G. {...} misbruik van de situatie hebben gemaakt en seks met u hebben gehad; u verklaart dat jullie nadien een seksuele relatie hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). In deze kan het opmerkelijk genoemd worden dat u verklaart vóór het incident met K.G. {...}, waarbij hij alcohol in uw drank zou hebben gedaan, een erg negatieve houding te hebben gehad ten opzichte van homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS, p.9), maar dat u desondanks toch een seksuele relatie begon met uw vriend, ‘zonder dat u erbij nadacht’, zoals u het formuleert tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt wat u dan voelde toen u een ‘relatie’ begon met K.G. {...}, geeft u aan dat u eerst alcohol moest drinken, maar dat u zich er goed bij voelde (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u er vervolgens op gewezen wordt dat u toch in een omgeving leefde waar homoseksualiteit taboe is, antwoordt u dat het verborgen was maar dat u er zich goed bij voelde omdat jullie dachten dat jullie toch niet gepakt konden worden (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Deze verklaringen zijn op zijn minst opmerkelijk te noemen in het licht van de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst. Dat u zich niet meer vragen stelde over hetgeen er gebeurde tussen u en K.G. {...} is des te merkwaardiger aangezien u uit een religieuze

moslimfamilie komt (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Op de vraag hoe u uw homoseksuele relatie met uw geloof verzoende en hoe u ermee omging, antwoordt u dat u wel dacht aan de gevolgen maar dat u het niet kon stoppen als hij in de buurt was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Bovenstaande verklaringen van uw persoon tijdens het gehoor zijn toch opmerkelijk te noemen ook al geeft u tijdens het gehoor eveneens aan dat u zich er niet helemaal goed bij voelde wanneer K.G. {...} niet in de buurt was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Bovenstaande verklaringen zijn eveneens moeilijk te rijmen met uw bewering dat u eerder een relatief lange relatie heeft gehad met een meisje op de universiteit, maar met wie u nooit seksuele betrekkingen heeft gehad, aangezien jullie beide moslim zijn, terwijl deze laatste overweging blijkbaar geen rol speelde of geen hinderpaal was toen u besliste om een seksuele relatie te hebben met K.G. {...} (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Verder dient nog opgemerkt te worden dat u aangeeft, vóór uw beweerde relatie met K.G. {...}, nooit enige gevoelens te hebben gehad voor mannen of jongens, ook niet tijdens uw middelbare schoolperiode (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U geeft zelfs aan dat u er nooit aan gedacht zou kunnen hebben dergelijke dingen te doen, zelfs niet voor geld (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd wie de eerste mannelijke persoon was voor wie u gevoelens heeft gehad, antwoordt u dat u nooit echt gevoelens heeft gehad voor mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Opmerkelijk is verder uw bewering dat u wel gevoelens heeft gehad en dat u wel verliefd bent geweest op uw ex-vriendin, maar dat u nooit soortgelijke gevoelens heeft gekend ten opzichte van K.G. {...} of andere mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). In het algemeen stelt u dat u gevoelens van liefde had voor vrouwen, en dat u mannen eerder gewoon graag mocht (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Deze verklaringen van u tijdens het gehoor kunnen toch opmerkelijk genoemd worden in het licht van uw beweerde homoseksuele geaardheid, toch de reden waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht. Op het einde van het gehoor wordt u tenslotte nogmaals gevraagd of u zichzelf als homoseksueel beschouwt, gezien uw wat tegenstrijdige of niet-eenduidige verklaringen hieromtrent, waarop u antwoordt dat u het niet weet en dat u er niet meer aan denkt (zie gehoorverslag CGVS, p.14). In ieder geval komen uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw vermeende homoseksuele geaardheid hoegenaamd niet overtuigend en doorleefd over.

Voorts kunnen ook enkele bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde homoseksuele relatie met K.G. {...}. U verklaart tijdens het gehoor immers dat u en K.G. {...} erg goede vrienden werden aan de universiteit en dat jullie veel met elkaar optrokken en dat jullie aan het begin van het tweede jaar aan de universiteit samen een kamer deelden waarop jullie een seksuele relatie zouden zijn begonnen (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). Desondanks kan u tijdens het gehoor geen antwoord geven op toch een aantal evidente vragen omtrent uw beweerde homoseksuele partner. Zo geeft u aan dat de familie van K.G. {...} in de Verenigde Staten verblijft, maar gevraagd waar ze verblijven of wat ze er doen, moet u telkens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd welke studies K.G. {...} deed aan de universiteit, antwoordt u aarzelend dat u denkt dat hij 'accounting' deed (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Redelijkerwijze mag toch verwacht worden dat u met meer stelligheid kan antwoorden op de vraag welke studie uw beweerde partner deed aan de universiteit gezien uw beweerde band met deze partner. Verder geeft u aan dat K.G. {...} twee broers heeft, maar gevraagd naar de namen van de broers moet u echter het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaart eveneens dat de ouders van K.G. {...} zijn gescheiden, maar heeft geen idee waar zijn moeder zou verblijven (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Tot slot is het ook opmerkelijk te noemen dat u niet weet hoe oud uw beweerde homoseksuele partner zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Het is echter vooral frappant te noemen dat K.G. {...}, die volgens uw verklaringen al langer homoseksueel was, hoegenaamd geen problemen heeft gekend in uw land van herkomst omwille van zijn homoseksuele geaardheid of omwille van zijn vermeende homoseksuele relatie met u, terwijl u, volgens uw verklaringen, genoodzaakt werd om het land te ontvluchten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). In uw verklaringen tijdens het gehoor laat u immers uitschijnen dat uw voormalige beste vriend uit Obuasi tegen uw familie zou hebben verteld over de verandering in uw gedrag, en over het feit dat u homoseksueel zou zijn geworden, onder meer omdat u zo vaak met K.G. {...} optrok, zodat het op zijn minst vreemd genoemd kan worden dat uw beweerde partner blijkbaar niet de minste problemen zou hebben gekend. Hierbij kan ook nog de wat tegenstrijdige verklaring van uw persoon tijdens het gehoor vermeld worden waarbij u in eerste instantie verklaart dat homoseksuelen zoals K.G. {...} anders zijn, in de zin dat ze andere kleding dragen, piercings hebben en op een andere manier wandelen – op zich al een opmerkelijke verklaring in het licht van de homofobe Ghanese context waarbij homoseksuelen hun seksuele geaardheid dienen te verbergen – (zie gehoorverslag CGVS, p.10), terwijl u later tijdens het gehoor aangeeft hoegenaamd geen idee of vermoeden te hebben gehad omtrent de homoseksuele geaardheid van K.G. {...}, alvorens jullie een homoseksuele relatie zouden zijn begonnen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Uw verklaringen betreffende uw beweerde homoseksuele partner K.G. {...} zijn bijgevolg evenmin overtuigend te noemen.

Voorts is uw kennis van de leefwereld en de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst niet overtuigend. U verklaarde in Ghana geen andere Ghanese homoseksuelen te kennen dan uw beweerde partner K.G. {...} (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd hoe homoseksuelen elkaar ontmoeten in Ghana, antwoordt u dat u het niet weet en dat het verborgen moet blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of u ontmoetingsplaatsen kent voor homoseksuelen in Ghana, antwoordt u van niet, en u voegt eraan toe dat er niets georganiseerd is en dat u wel een straat in Kumasi kent waar muziek gespeeld wordt en waar ook homoseksuelen komen, maar niet alleen homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Wanneer u gevraagd wordt of u andere homoseksuele personen kent die gelijkaardige problemen hebben gekend, verklaart u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of u veroordeeld kan worden in Ghana omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid, antwoordt u dat u het niet weet maar dat het niet om de wet gaat, maar om het feit dat de mensen het niet aanvaarden (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of er geen wet of wetsartikel is die homoseksualiteit verbiedt in Ghana, antwoordt u dat u de wet niet kent maar dat u aanneemt dat er wel een wet is (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er een artikel in het Ghanese strafwetboek vermeldt staat dat homoseksualiteit kan bestraffen met een gevangenisstraf van 5 tot 25 jaar (zie landeninformatie, administratief dossier). Er kan begrip worden opgebracht voor het feit dat u niet op de hoogte bent van het exacte wetsartikel dat homoseksualiteit verbiedt in uw land van herkomst, maar redelijkerwijze mag van iemand die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van zijn vermeende homoseksuele geaardheid, verwacht worden beter op de hoogte te zijn van de risico's die hij loopt in dat land, en de daarbij horende potentiële gevolgen. Uw desbetreffende verklaringen kunnen bijgevolg evenmin overtuigend genoemd worden. Tot slot is het eveneens erg opmerkelijk te noemen dat u – wanneer u de vraag gesteld wordt of u weet of homoseksualiteit in België is toegelaten – verklaart niet te weten of homoseksualiteit is toegelaten (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Deze laatste verklaring kan erg opmerkelijk genoemd worden omdat uw al dan niet vermeende homoseksualiteit toch net de reden en aanleiding vormde voor uw asielaanvraag in België.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw beweerde homoseksuele relatie met K.G. {...}, en bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksualiteit in uw land van herkomst.

U legde tot slot nog een aantal bedenkelijke verklaringen af die van die aard zijn de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder te ondermijnen. Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat u naar het dorp Amanchim bent gevlucht, nadat uw familie en de moslimgemeenschap in Obuasi op de hoogte zouden zijn gesteld van uw homoseksuele relatie; u verklaart in dit dorp onderdak te hebben gevonden bij een wat oudere man gedurende een drietal maanden, maar dat u dit dorp opnieuw diende te verlaten nadat enkelen te weten waren gekomen dat u in dit dorp verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). Gevraagd hoe ze dit dan te weten waren gekomen, antwoordt u dat u er geen idee van heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.7), maar vooral opmerkelijk is uw bewering dat u hierna terug naar Kumasi zou zijn gegaan om vervolgens een maand bij uw vriend K.G. {...} onder te duiken alvorens het land te ontvluchten en uw bewering dat u tijdens deze maand geen problemen zou hebben gekend (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Het is toch wel erg vreemd dat men u zou terugvinden in een dorp waar u niemand beweert te kennen, maar dat men u niet zou weten te vinden op een veel evidentere plaats, met name in de woning van uw vriend K.G. {...}, met wie u een homoseksuele relatie beweert te hebben gehad wat net de aanleiding zou hebben gevormd van de problemen met uw familie en de moslimgemeenschap. Deze verklaringen komen dan ook hoegenaamd niet overtuigend over. Tot slot kan nog opgemerkt worden dat u in eerste instantie aangeeft dat uw voormalige beste vriend uw vader zou hebben ingelicht betreffende uw vermeende homoseksuele gedrag, maar wanneer u hierover verdere vragen worden gesteld, blijkt het om een loutere veronderstelling te gaan, gezien uw verklaring dat u in feite niet weet of het uw beste vriend was die het tegen uw vader heeft verteld maar dat u denkt dat hij de enige is die het kan geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het feit dat het om een loutere veronderstelling gaat, kan opmerkelijk genoemd worden aangezien het geen onbelangrijk element in uw asielrelaas betreft. Het aan het licht komen van het door u gestelde homoseksuele gedrag vormde volgens uw verklaringen immers de aanleiding van uw latere vlucht uit uw land van herkomst. Ook deze verklaringen van uw persoon komen bijgevolg niet overtuigend over en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het geheel.

Tot slot legt u twee studentenkaarten neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit, maar deze worden in deze beslissing niet meteen in twijfel getrokken. U legt echter geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van de door u afgelegde reisweg.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan

worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

*"Eerste middel. Schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet. Doordat de Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan genomen worden. Dat niet zou blijken dat verzoeker zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar zijn land. Terwijl overeenkomstig artikel 48/3 Vreemdelingenwet de vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag Betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967. Dat daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève onder meer de vorm kunnen aannemen van daden van lichamelijk of geestelijk geweld; wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd; onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing; Dat verzoeker zowel lichamelijk als geestelijk geweld heeft ondergaan. Dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het feit dat verzoeker handelt uit angst en dat hij aantoonde dat deze angst is gerechtvaardigd nu zijn vader zelf hem in elkaar geslagen heeft en hij zijn familie heeft moeten ontvluchten omwille van zijn homo-geaardheid; nu hij de universiteit heeft dienen te verlaten omwille van zijn geaardheid; nu hij vervolgd wordt door de regering omwille van zijn geaardheid;*

*Voor eensluidende verklaard afschrift Dat de motivering van het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en staatlozen stelt dat er verschillende merkwaardigheden en elementen zijn die de algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de beweerdde problemen van verzoeker ernstig op de helling zouden zetten - quod certo non. \* Zo wordt vooreerst gesteld dat verzoeker de door hem beweerdde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt. Het CGVS baseert zich hiervoor ten onrechte op volgende bedenkingen: Op de vraag of u zichzelf als homoseksueel beschouwt antwoordt U dat u seks heeft gehad met een man en dus homoseksueel bent. U verklaart zelf dat U een erg negatieve houding had ten opzichte van homoseksuelen, maar dat u desondanks toch een seksuele relatie begon zonder dat u erbij nadacht. Tijdens het verhoor gaf u aan dat u eerst alcohol moest drinken alvorens seks te hebben, maar dat u er zich wel goed bij voelde. Deze verklaringen meent het CGVS op zijn minst opmerkelijk te moeten noemen in het licht van de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit. Verzoeker wenst erop te wijzen dat deze verklaringen hoegenaamd niet opmerkelijk te noemen zijn, nu hij in een homofobe omgeving is opgegroeid en heeft geleefd. Het spreekt voor zich dat verzoeker door zijn opvoeding en door het beleid in Ghana en de homofobie die er heerst, zichzelf zeker niet als homo wil(de) afgeschilderd zien. De vaststelling uiteindelijk dat hij toch homo zou zijn, was voor verzoeker in eerste instantie zelf niet aanvaardbaar. Zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens zijn verhoor zijn hier duidelijk een uiting van. Te meer daar verzoeker uit een religieuze Moslimfamilie komt, zijn zijn verklaringen des te aannemelijker, nu hij zich wel bewust was van de Voor eensluidende verklaard afschrift strafbaarstelling en het stigma, maar zijn homoseksuele aard niet kon ontkennen. Temeer daar verzoeker meende dat hij dit verborgen kon houden. De bewering van het CVGS dat de verklaringen van verzoeker niet te rijmen zijn met zijn bewering dat hij een relatief lange relatie heeft gehad met een meisje op de universiteit, met wie hij nooit seksuele betrekkingen heeft gehad (omwille van hun Moslim-zijn) en dat dit blijkbaar geen rol speelde toen hij besliste om een seksuele relatie te hebben met K.G. {...}, houdt geen steek. Verzoeker heeft uiteraard eerst zijn homoseksuele aard ontkend voor zichzelf, en is zoals verwacht werd een relatie aangegaan met een meisje, waar beiden zich evenwel strikt hielden aan hun godsdienstplichten. Bovendien had verzoeker geen enkele behoefte om seksuele gemeenschap te hebben met zijn heteroseksuele relatie en zou zijn vriendin dit ook nooit hebben toegestaan. De verklaringen van verzoeker dat hij heeft aangegeven voorheen nooit gevoelens te hebben gehad voor mannen, ook niet*

tijdens de middelbare schoolperiode, is uiteraard eveneens te kaderen in de gehele opvoeding en leefwereld van verzoeker. Het zou nooit in verzoeker zijn opgekomen om hierover na te denken. Het is pas na het moment dat hij in een dronken bui door zijn vriend werd "misbruikt", dat hij homoseksuele gevoelens begon te krijgen. Dat moet toch voor het CVGS eveneens te begrijpen zijn, gezien één en ander strikt dient gezien te worden in het licht van de leefwereld van verzoeker en het strenge homofobe milieu waarin hij opgroeide. Verzoeker ziet zichzelf nog steeds niet graag als zijnde homo en heeft daar ook de grootste moeite mee. Dit neemt niet weg dat hij zijn land is dienen te ontvluchten omwille van zijn zelfs "vermeende" homoseksuele geaardheid.

- Voor eensluidende verklaard afschrift Het is geenszins zoals het CGVS stelt dat de verklaringen van verzoeker tegenstrijdig, dan wel niet-eenduidig zouden zijn. De verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van zijn "vermeende" homoseksuele geaardheid zijn zeker wel overtuigend in het licht van de strikte, zeer strenge Moslimregels waarmee verzoeker opgroeide. \* Vervolgens stelt het CGVS dat er ook enkele bedenkingen gemaakt kunnen worden bij de beweerde homoseksuele relatie met K.G. {...} . Dit betreft het gegeven dat verzoeker geen antwoord kon geven op een aantal evidente vragen over zijn vriend K.G. {...} voornoemd, mede omwille van het gegeven dat zijn vriend K.G. {...} niet werd vervolgd ondanks zijn evenzeer homoseksuele geaardheid. Verzoeker stelt dat hij zijn vriend K.G. {...} als dusdanig niet wil verklikken aan de overheid, noch hem in gevaar wil brengen. Zijn seksuele geaardheid werd doorgeklikt naar zijn familie, dewelke op hun beurt verzoeker verbanden en waardoor hij vervolgens van de Universiteit werd gegooid en de gehele Moslimgemeenschap achter zich aankreeg en vervolgd werd. \* Voorts wordt gesteld dat de kennis van verzoeker van de leefwereld en de juridische positie van homoseksuelen in zijn land van herkomst niet overtuigend is. Verzoeker wenst hier toch wel te verduidelijken dat hij tijdens het verhoor deze vragen volledig verkeerd geïnterpreteerd heeft, nu hij meende de desbetreffende wetgeving te dienen citeren. Op de diverse vragen dienaangaande heeft verzoeker inderdaad geantwoord dat hij daarvan niet op de hoogte was. Dient te worden vastgesteld dat het Engels van verzoeker zeer slechts is en hij zich moeilijk kan uitdrukken. Gegeven waar onvoldoende rekening is mee gehouden. Het staat vast dat verzoeker zich zeer moeilijk kan uitdrukken, mede door de aard van de zaak en het gegeven dat hij over dergelijk gebeuren met vreemden dient te praten en zeer intieme vragen worden gesteld. Voorts is het belangrijk te vermelden dat verzoeker zich nooit in enig homomilieum heeft begeven, noch gegevens hieromtrent kan/wil vrijgeven. Het staat vast dat verzoeker het zelf al moeilijk genoeg had/heeft met zijn eigen geaardheid, laat staan dat hij hier vrijuit over kan spreken met vreemden en dan nog in een taal die hij niet volledig machtig is, Het CGVS gaat nog verder door te stellen dat het ook erg opmerkelijk is dat verzoeker niet weet of sexualiteit in België is toegelaten al dan niet, zeker nu zijn asielaanvraag daarop geënt is. Ook dit antwoord van verzoeker is niet verwonderlijk, gezien hij ook hier in de veronderstelling verkeerde dat hij wetgeving diende weer te geven en geen algemeenheden. Verzoeker heeft zijn asielaanvraag geënt op zijn ware gebeurde verhaal, zich wel realiserende dat zijn vlucht uit zijn eigen land omwille van zijn homoseksuele geaardheid, niet alsdusdanig in België wordt bekeken. Verzoeker kent de wetgeving daaromtrent inderdaad niet, maar uit zijn antwoorden blijkt des te meer dat zijn verhaal en gronden van asielaanvraag realiteit zijn en terecht. \* Het relaas van verzoeker kan gestaafd door bijkomend ontvangen stukken. Voor eensluidende verklaard afschrift Verzoeker heeft na een lang gesprek met zijn raadsman één en ander kunnen verduidelijken. Op verzoek van zijn raadsman om zijn verhaal op één of andere manier te kunnen staven, heeft verzoeker dan de universiteit (UCOMS-KSI) gecontacteerd waar hij was buitengezet, teneinde de door deze instantie genomen beslissing te kunnen bijbrengen. Verzoeker verwijst hiervoor naar stukken 3 en 4: Letter of expulsion dd. 30/11/2011 Testimonial dd. 17/09/2012 Uit voormelde stuk 3 blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker van de universiteit werd gestoten omwille van zijn homoseksuele geaardheid, hetgeen tegen de gedragscode indruist, tegen alle ethiek en tegen de morele waarden van Ghana. Stuk 4 staft het gehele relaas van verzoeker, met name dat hij in november 2011 van de universiteit werd uitgesloten door zijn homo-geaardheid, dat het geweten was dat dit gebeurde met zijn room-mate Mr. K.G. {...} , dat het eveneens geweten is dat zijn ouders hem ontferden en buiten zetten en zelfs zo zeer gekrenkt zijn dat er dient gevreesd voor het leven van verzoeker. \* Tot slot stelt het CGVS dat er nog een aantal bedenkelijke verklaringen zijn in hoofd van verzoeker, die van die aard zijn dat de reeds (ten onrechte) aangetaste geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag verder ondermijnd wordt-quod non. Het onderdak in het dorp Amanchim gedurende een drietal maanden, dat verzoeker evenwel diende te verlaten omwille van het feit dat enkelen te weten gekomen waren dat verzoeker in het dorp verbleef. Dit is geen opmerkelijke verklaring, maar zeer geloofwaardig nu van mond tot mond dergelijke gegevens en feiten hun weg vinden. Het gegeven dat verzoeker op de evidente plaats bij zijn vriend onderdook en niemand hiervan op de hoogte kwam. Voor eensluidende verklaard afschrift Dit is evenmin een opmerkelijk gegeven, nu verzoeker zelf stelt dat hij onderdook, zich verstopte en aan niemand liet zien. Dat hij er verbleef gedurende ongeveer een maand om zijn vlucht uit Ghana voor te bereiden. Dit is geenszins eigenaardig in zijn relaas en eerder wel geloofwaardig. De verklaring van verzoeker dat hij vermoedde dat zijn beste vriend hem verklikte bij

*zijn ouders, een veronderstelling van verzoeker gezien hij niet zeker weet of het zijn vriend was. Dit is op zich geen eigenaardige verklaring nu verzoeker dit vermoedde aangezien zijn beste vriend hem inderdaad gezien had met K.G. {...} voormeld en hij dus veronderstelde dat het gegeven van zijn homoseksuele geaardheid via dit kanaal zou terecht zijn gekomen bij zijn vader. Dat het in het licht van de bijgebrachte stukken trouwens duidelijk mag zijn dat de ouders van verzoeker werden aangeschreven omtrent zijn uitsluiting van de universiteit en de reden hieromtrent eveneens werd vermeld. Dat verzoeker dit niet heeft geweten, maar door zijn verzoek thans wel begrijpt dat op welke wijze zijn ouders op de hoogte zijn gebracht van zijn seksuele geaardheid. Dat dit hem echter nooit duidelijk werd gemaakt en verzoeker dus in de veronderstelling verkeerde dat zijn beste vriend hem had verklikt. Dat zijn ouders hem dit niet hebben meegedeeld. Dat zij immers niet meer met hem hebben gesproken vanaf het moment dat zijn seksuele geaardheid kenbaar was gemaakt. Dat hij enkel werd afgeranseld. \* De beslissing van het asielrelaas van verzoeker wordt door het CGVS ten onrechte afgewezen.*

*Dat nochtans duidelijk blijkt uit het gehele relaas waar wel degelijk geloof aan kan worden gehecht nu van tegenstrijdigheden geen sprake is, dat er een reële en grote risico op vervolging bestaat van zodra verzoeker terugkeert. Dat er voldoende vrees is voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève. Dat het middel bijgevolg ernstig is.”*

2.1.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn eerste opmerking zich beperkt tot het louter op algemene wijze betwisten van de bestreden beslissing en het herhalen van zijn asielmotieven, zonder in concreto te repliceren op de motieven van de bestreden beslissing. Dergelijk vaag betoog volstaat evenwel niet om aan te tonen dat de verwerende partij ten onrechte besloten heeft tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

2.1.4. Waar verzoeker in zijn eerste onderdeel zijn onaannemelijke verklaringen omtrent zijn geaardheid en de beleving daarvan probeert te verklaren door te wijzen op de strafbaarstelling, het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit en zijn opvoeding, wijst de Raad erop dat verzoeker met dergelijk betoog geenszins kan overtuigen om de motieven waarbij gesteld wordt dat hij zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt, in een ander daglicht te plaatsen. Uit nazicht van het administratief dossier, meer bepaald het gehoorverslag van verzoeker, blijkt dat wanneer verzoeker uitdrukkelijk gevraagd wordt of hij zichzelf als homoseksueel beschouwd, hij slechts verwijst naar het feit dat hij seks heeft gehad met K.G. – feit dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt zoals uit de bespreking verder blijkt – en daarom homo is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 8). Wanneer hem nogmaals uitdrukkelijk gevraagd wordt of hij zichzelf als homoseksueel beschouwt, antwoordt verzoeker dat hij het niet is, dat hij niet de nood voelt een mannelijke partner te hebben en dat hij voor het incident met K.G. zich nooit aangetrokken heeft gevoeld tot mannen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 9). Verzoeker verklaarde voorts een relatie gehad te hebben met een vrouw voor wie hij gevoelens had (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 10). Wanneer verzoeker dan nog gevraagd wordt: “Stel dat iemand u hier vraagt of u homoseksueel bent of niet, wat zou u dan antwoorden?” repliceert hij: “Ik weet het niet, ik ben er in

*geweest, in dat hele homo gedoe, maar ik zou me niet gelukkig voelen als ik homo zou zijn, ik zou het niet kunnen zeggen.*" (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 11). De Raad wijst erop dat bij aanvang van het gehoor duidelijk is gezegd dat het gehoor vertrouwelijk is, zodat verzoeker zich niet kan beroepen op het homofobe klimaat in zijn land van herkomst om uit te leggen waarom hij niet duidelijk is over zijn homoseksuele geaardheid. Uit lezing van het gehele gehoorverslag blijkt onomstotelijk dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt.

Waar verzoeker nog betoogt dat hij geen enkele behoefte had om seks te hebben binnen zijn heteroseksuele relatie en zijn vriendin dit nooit zou hebben toegestaan om alsnog zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken, wijst de Raad erop dat uit lezing van het gehoorverslag evenwel blijkt dat verzoeker wel degelijk seks wilde met zijn vriendin, maar dat het niet zou geaccepteerd worden moest het ontdekt worden dat ze geen maagd meer is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 13).

Zoals voorts blijkt heeft verzoeker uitdrukkelijk verklaard zich voor K.G. nooit aangetrokken te hebben gevoeld tot andere mannen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 9). Verzoeker stelt dat hij zijn homoseksuele gevoelens ontdekt heeft ingevolge het "misbruik" door K.G. doch zoals uit de bespreking verder blijkt, heeft verzoeker dit incident evenmin aannemelijk gemaakt zodat hij zich hierop niet kan beroepen om toch aan te tonen dat hij homoseksueel van geaardheid is.

2.1.5. Waar verzoeker de vaststelling dat hij op bepaalde vragen omtrent K.G. niet kon antwoorden, aposteriori poogt te verklaren door te stellen dat hij zijn vriend niet wilde verklikken aan de overheid en hem niet in gevaar wilde brengen, wijst de Raad erop dat verzoeker gehouden is tot een medewerkingsplicht en van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de vaststelling dat hij op bepaalde evidente vragen over zijn beweerde partner niet kon antwoorden, terwijl toch wel mag verwacht worden dat hij hierop kan antwoorden, vermits hij verklaard heeft close te zijn geweest met K.G..

2.1.6. Inzake het motief waarin gesteld wordt dat verzoekers kennis over de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in Ghana niet overtuigend is, stelt verzoeker dat hij de vragen hierover volledig vereerd geïnterpreteerd heeft, zijn Engels zeer slecht is en hij zich zeer moeilijk kan uitdrukken mede door de intieme aard van de vragen.

De Raad wijst er evenwel op dat tijdens het verhoor bij het Commissariaat-generaal aan verzoeker uitdrukkelijk is gevraagd of hij de tolk begreep en er ook werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 1). Verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar hij heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 16). Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat hij bepaalde vragen niet goed heeft begrepen en dat onvoldoende rekening zou zijn gehouden met het feit dat hij niet goed Engels spreekt. De Raad wijst er bovendien op dat de vragen die aan verzoeker werden gesteld duidelijk en voor weinig interpretatie vatbaar waren. Zo werd verzoeker onder andere gevraagd of *"u (kunt) veroordeeld worden in Ghana omwille van homoseksualiteit"*, waarop verzoeker het antwoord schuldig blijft alsook op de vraag of de Belgische wetgeving homoseksualiteit toelaat (gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 15). Verzoeker kan bezwaarlijk beweren dat hem hiermee gevraagd werd een wet of wetsartikel te citeren.

Waar verzoeker nogmaals stelt dat hij tegen vreemden moeilijk openlijk kan praten over zijn geaardheid, wijst de Raad erop dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezzen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land

van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364). De eventuele schroom of terughoudendheid van verzoeker ten aanzien van de interviewer, terwijl verzoeker gewezen werd op de confidentialiteit van het gehoor (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 1), is geen geldige verklaring voor het gebrek aan coherentie en aannemelijkheid van de verklaringen van verzoeker.

Waar verzoeker nog bevestigt dat hij zich nooit in enig homomilieu heeft begeven, zet hij juist kracht bij aan de motieven van de bestreden beslissing waar gesteld wordt dat zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk is.

2.1.7. De Raad stelt vast dat verzoeker navolgende motivering van verwerende partij ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand dient te worden beschouwd: *“ Het is echter vooral frappant te noemen dat K.G. {...}, die volgens uw verklaringen al langer homoseksueel was, hoegenaamd geen problemen heeft gekend in uw land van herkomst omwille van zijn homoseksuele geaardheid of omwille van zijn vermeende homoseksuele relatie met u, terwijl u, volgens uw verklaringen, genoodzaakt werd om het land te ontvluchten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). In uw verklaringen tijdens het gehoor laat u immers uitschijnen dat uw voormalige beste vriend uit Obuasi tegen uw familie zou hebben verteld over de verandering in uw gedrag, en over het feit dat u homoseksueel zou zijn geworden, onder meer omdat u zo vaak met K.G. {...} optrok, zodat het op zijn minst vreemd genoemd kan worden dat uw beweerde partner blijkbaar niet de minste problemen zou hebben gekend. Hierbij kan ook nog de wat tegenstrijdige verklaring van uw persoon tijdens het gehoor vermeld worden waarbij u in eerste instantie verklaart dat homoseksuelen zoals K.G. {...} anders zijn, in de zin dat ze andere kleding dragen, piercings hebben en op een andere manier wandelen – op zich al een opmerkelijke verklaring in het licht van de homofobe Ghanese context waarbij homoseksuelen hun seksuele geaardheid dienen te verbergen – (zie gehoorverslag CGVS, p.10), terwijl u later tijdens het gehoor aangeeft hoegenaamd geen idee of vermoeden te hebben gehad omtrent de homoseksuele geaardheid van K.G. {...}, alvorens jullie een homoseksuele relatie zouden zijn begonnen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Uw verklaringen betreffende uw beweerde homoseksuele partner K.G. {...} zijn bijgevolg evenmin overtuigend te noemen.”*

2.1.8. Verzoeker heeft op verzoek van zijn raadsman zijn universiteit (UCOMS-KSI) gecontacteerd waar hij was buitengezet om de door deze instantie genomen beslissing te kunnen bijbrengen, dit ter ondersteuning van zijn relaas. Verzoeker stelt dat uit de “Letter of expulsion” van 30 november 2011 (stuk 3) duidelijk blijft dat hij uit de universiteit werd gezet omwille van zijn homoseksuele geaardheid. De “Testimonial” van 17 september 2012 (stuk 4) staft verder zijn relaas.

De Raad wijst er evenwel op dat aan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht kan worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Echter, zoals blijkt uit de bespreking hoger, is het asielrelaas van verzoeker behept met tal van vaagheden en onaannemelijkheden waardoor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnd wordt. In die zin kunnen de “letter of expulsion” en de “testimonial” die verzoeker gevoegd heeft aan zijn verzoekschrift en die bovendien een gesolliciteerd karakter vertonen niet de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas herstellen.

2.1.9. Waar verzoeker stelt dat het niet opmerkelijk is dat men te weten gekomen is dat hij in het dorp Amanchim verbleef omdat dergelijke gegevens van mond tot mond hun weg vonden, wijst de Raad erop dat verzoeker met dit aposteriori betoog dat geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier de vaststelling dat hij niet wist hoe men te weten was gekomen dat hij in het dorp Amanchim verbleef, geenszins kan weerleggen. Bovendien moet dit motief mede in het licht gelezen worden van het motief dat hij wel gedurende een maand geheel ongestoord wist te verblijven bij K.G. terwijl dit een meer evidente plaats was om verzoeker te zoeken. Het betoog van verzoeker dat hij zich verstopte en zich aan niemand liet zien om te verantwoorden waarom hij gedurende het verblijf bij K.G. geen problemen heeft gekend, kan geenszins afbreuk doen aan de vaststelling dat het erg onaannemelijk is dat verzoekers familie hem zou kunnen traceren hebben in een dorp waar hij niemand kende, doch hem niet zou teruggevonden hebben op de meer evidente schuilplaats bij zijn partner K.G..

Over het motief waarin gesteld wordt dat verzoeker in eerste instantie heeft gesteld dat zijn beste vriend hem verkiest heeft, terwijl het later om een veronderstelling blijkt te gaan, stelt verzoeker dat hij vermoedde dat zijn ouders het via zijn beste vriend het zijn te weten gekomen, omdat deze hem samen had

gezien met K.G.. Hij stelt dat in het licht van de bijgebrachte stukken het trouwens duidelijk mag zijn dat de ouders van verzoeker werden aangeschreven omtrent zijn uitsluiting van de universiteit en de reden hiervan. Verzoeker stelt dat hij dit niet geweten heeft, maar thans wel begrijpt op welke wijze zijn ouders op de hoogte zijn gebracht van zijn geaardheid. Hij had hiervan geen kennis omdat zijn ouders niet meer met hem hebben gesproken sinds zijn geaardheid hen bekend was.

Daar het bekend worden van verzoekers geaardheid aan zijn ouders een kernelement betreft in zijn asielrelaas, namelijk vormde dit de aanleiding tot zijn vlucht uit zijn herkomstland, mag van verzoeker verwacht worden dat hij op zijn minst weet hoe dit element aan zijn ouders bekend is geraakt. De vaststelling dat verzoeker zich echter beperkte tot veronderstellingen aangaande dit punt en zich hierover niet geïnformeerd heeft – deze informatie kon hij ook via andere kanalen dan zijn ouders verkrijgen, met name zijn voormalige beste vriend – doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Zoals onder punt 2.1.8. werd gesteld kan voorts geen enkele bewijskracht worden toegekend aan de door verzoeker toegevoegde stukken zodat deze stukken noch verzoekers betoog daaromtrent het pertinent motief in de bestreden beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen.

2.1.10. Verzoeker is in zijn eerste middel er niet in geslaagd afbreuk te doen aan de motivering van de bestreden beslissing.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat er wel degelijk zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in het geval van een eventuele terugkeer naar Ghana.

2.2.2. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

2.3. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER